

Kan vi få kammertonen?

Bryggen bokser langt over sin vægtklasse, når det kommer til klassisk musik. Mogens Dahl lader kun verdenseliten komme på scenen i sin koncertsal og svinger selv taktstokken i sit eget kammerkor.

Side 4 og 5

BRYGGEBLADET MAGASIN NO. 19 16. NOVEMBER 2017

Undergrundsmøbler på verdensplan

Kan man være verdenskendt og lidt hemmelig på samme tid? Københavns Møbelsnedkeri praktiserer den svære balance med stort held

Københavns
Møbelsnedkeri
fanget i et
retroglimt -
klassisk håndværk
- dengang som nu

Tekst: Marianne Barfod
Foto: Richardo Ramirez og
Københavns Møbelsnedkeri
redaktion@bryggebladet.dk

I en af de gamle gårde på Kigkurren – i Sturlasgade – ligger Københavns Møbelsnedkeri.

Det har det gjort siden 2006. Og som tiden er gået, har snedkerne fået brug for mere og mere plads – senest har de udvidet med 400 kvadratmeter, som rummer værksted, olieringsrum og lige om lidt også et orangeri med restaurant oppe over gårdens tage.

Naboerne i gården er blandt andet musikstudier, forfatterskolen Gladiator og cykelsmeden, der foruden specialbyggede cykler også er barista og svinger kaffe og varme sandwich over disken.

Københavns Møbelsnedkeri har ikke mindre end fire ejere: Kim Dolva, Søren Beck Jespersen, Lasse Schytter og Nikolaj Jacobsen – alle møbelsnedkere og alle rundet af den samme virksomhed. De oprindelige ejere, Kim Dolva og Søren Beck Jespersen, gik i samme klasse, da de var møbelsnedkerlærlinge. Lasse Schytter var lærling i værkstedet og blev som udlært tilbudt medejerskab ligesom Nikolaj Jacobsen. Nu ejer de i fællesskab et trendsættende møbelsnedkeri, som er en fusion af at være lidt undergrund og verdenskendt. Københavns Møbelsnedkeri har blandt andet designet og fremstillet den såkaldte Geranium-stol i egetræ til den kendte Michelin-restaurant Geranium.

Københavns Møbelsnedkeri er altid nævnt i de førende møbelmagasiner som Monocle, Wallpaper, norske Rum og japanske designmagasiner for deres design. Men som udgangspunkt gør Københavns Møbelsnedkeri det ikke til noget særligt, at de laver dansk design. De verdensberømte gamle danske designkæmper er ikke trædestenen til Københavns Møbelsnedkeris succes. Københavns Møbelsnedkeri laver bare det, de godt kan lide, og lader mund til mundmetoden gøre arbejdet for sig.

Er fire tre for mange?

Fire ejere – lyder som en udfordring. Det er det ikke.

– Vi er meget familiære her. Vi har altid en god stemning, og vi har hver vores styrke. Ledelsesgruppen er mellem 30-45 år, og de omkring 25 ansatte er overvejende i den

yngre ende af aldersskalaen, siger Lasse Schytter, der beskriver ledelsesfirklovet som perfekt sammensat med hver deres styrker.

UROMANTISK HÅNDVÆRK

Københavns Møbelsnedkeri laver møbler, køkkener, badeværelser, skateboards, lamper og alt andet, de bliver bedt om. De arbejder i træ, i sten og i stål. Der er otte designere og arkitekter på tegnestuen, 13-14 medarbejdere i produktionen og tre montører, der monterer de færdige produkter.

Hver uge kommer fem ansøgninger om læreplads fra håbefulde møbelsnedkerlærlinge, og de heldige, der får lov at komme i lære, kan se frem til et sammenhængende forløb. I Københavns Møbelsnedkeri beholder man lærlingene hele vejen igennem deres skoletid, og mange af dem kvitterer med at få medalje for deres svendestykke.

– Der er mange, der har en romantisk holdning til at blive møbelsnedker, men det er hårdt arbejde. Det er produktion, siger Lasse Schytter, der selv er udlært fra Københavns Møbelsnedkeri i 2010.

– Der er ikke meget: Jeg står med min høvl, men savsmuldet drysser gyldent i solstrålerne. Det romantiske billede er der mange, der har, det har ikke meget med virkeligheden at gøre. Alligevel rummer faget stor glæde og faglig stolthed, understreger han.

INGEN KERNE-PRODUKTER – MEN ET BRAND

Københavns Møbelsnedkeri har i hvert fald to gange, Lasse husker det ikke helt nøje, været kåret til Gazelle-virksomhed af Dagbladet Børsen. Gazeller fordobler deres omsætning på et år og kan mod en betaling opnå hædrende omtale i avisen.

– Men det går vi ikke op i, det giver jeg ikke så meget for, siger Lasse Schytter.

Københavns Møbelsnedkeri har heller ikke moderne ledelsesværdier som mission og vision – eller bare et kerneprodukt for den sags skyld.

– Det er ikke noget, vi stræber efter at have. Vi spreder os bredt og laver det, kunderne vil have. Vi er i høj grad et brand. Vores møbler bliver samlingsobjekter, som vandrer i generationerne fra forældre

til børn. At lave gode ting til folk er en meget stor del af vores arbejdsglæde, siger han og fortsætter:

– I starten var håndværket spændende for mig, at lave samlinger og gøre dem perfekte, men med tiden bliver det rutine, og efterhånden bliver det at lave produkter til kunderne det, der gør folk her på værkstedet glade. Jeg kan godt lide at lave noget, et andet menneske bliver rigtig glad for.

– Vi er sådan lidt undergrund, og det er det, vi vil være. Vi lever af mund-til-mund, og vi bruger ikke penge på reklamer. Vores kunder er privatpersoner, og de er både fra Danmark og fra udlandet, fortæller Lasse Schytter og tilføjer:

– Vi siger ikke, hvad vi er, vi er det bare.

PERLEN I BAGGÅRDEN

Efter den seneste udvidelse råder Københavns Møbelsnedkeri nu over 1.200 kvadratmeter. Så skal det heller ikke vokse mere.

– Vi skal ikke være større, det har vi snakket meget om. På et tidspunkt overvejede vi at flytte ud i en kæmpehal i Kastrup, men miljøet her på Bryggen betyder alt. Her får vi energi og kærlighed. Den energi, der er her, er helt fantastisk. Måske ligner området umiddelbart slum, når man kommer ind i gården. Men så synes kunderne, at de har fundet en perle i en baggård.

Trods den lokale forankring har Københavns Møbelsnedkeri også ambitioner uden for landets grænser.

– Om 10 år ser jeg gerne, at vi leverer mere ude i verden. Vi har allerede 10 forhandlere i udlandet, og det må gerne blive til flere. Vi slår os ikke specielt meget op på, at vi laver dansk design. Vi skal bare producere det, vi er gode til, og have det godt med hinanden. Det har vi altid gjort.

Københavns Møbelsnedkeri holder julemarked den 10. december.

Med tungen lige i munden og B&O-bøffer på ørerne bliver der snedkereret i verdensklasse.

Dirigenten fra Thisted

En intim og hyggelig, privatejet koncertsal hvor man kan høre nogle af verdens bedste klassiske musikere, uden det koster en bondegård at få en billet. Det lyder noget urealistisk, men det er det ikke. Det er Mogens Dahls drøm, der er gået i opfyldelse

At dirigere et operaensemble er en smal sag sammenlignet med at drive sin egen koncertsal, hvis man spørger Mogens Dahl

Tekst: Kenneth Dürr
Foto: Ricardo Ramirez
redaktion@bryggebladet.dk

Vi har Noma på Christianshavn. Og vi har Mogens Dahl Koncertsal på Islands Brygge. Det ene er guld for ganen, det andet er honning for øregangen, sådan skrev kulturjournalist og musikanmelder Søren Schauser i Berlingske efter et besøg i Mogens Dahl Koncertsal for nogle år siden.

Det var Mogens Dahl, der – sjovt nok – ejer Mogens Dahl Koncertsal, så stolt over, at han dagen efter, han havde læst det i avisen, cyklede over til Noma og sagde: 'Vi to er i samme båd.'

– Men det er vi jo selvfølgelig ikke, siger han i dag, da Bryggebladet mødes med ham i den privatejede koncertsal i Snorresgade over en kop kaffe og fortsætter:

– Vi er jo bare nogle skidesprællere ved siden af Noma, men det var jo en dejlig reaktion at få fra en anmelder.

HJEM MED KLAVER

Mogens Dahl kommer fra et hjem med klaver, både bogstaveligt og i overført betydning. Der har aldrig været nogen tvivl om, at den i dag 64-årige Mogens Dahl fra Thisted skulle være noget ved musikken. At det lige blev som dirigent er ifølge ham selv lidt mere tilfældigt. Han har et billede, hvor han er omkring de fem år og står og dirigerer et FDF-orkester på en sommerlejr, og siden da har han ikke givet slip på dirigentstokken.

Da konens virksomhed, Vipp, skulle flytte til København fra Randers af forretningsmæssige årsager, flyttede Mogens Dahl og konen Jette Egelund med. De landede på Islands Brygge, hvor de købte lokalene i Snorresgade, hvor Vipp og Mogens Dahl Koncertsal ligger i dag. Men da ægteparret købte bygningerne, lå der en autolakerer i de lokaler, der i dag er koncertsal.

– Jette og jeg stod og kiggede over på bygningen, og så spurgte hun, hvorfor laver vi ikke en koncertsal? Og det skulle der altså god fantasi til at forestille sig. Det var jo en bindegald idé, siger Mogens Dahl om det øjeblik, der startede det hele for over 11 år siden.

Han havde ikke selv den store forstand på, hvordan man drev en virksomhed, men det stoppede ham ikke i at give det et forsøg. Så han hyrede to andre humanister – der er jo ingen grund til at gøre det let for sig selv – og gik i gang med at renovere bygningen og starte noget så sjældent som en privat koncertsal op, der ikke skulle have nogen støtte fra det offentlige. Den første del af planen lykkedes, men så kom den næste udfordring.

– Nu havde vi en koncertsal, men så var fanden jo løs i laksegade. For hvordan fanden får man folk ud på Amager for at høre kammer-

musik?

Når man taler med Mogens Dahl, så er han på den ene side bare Mogens fra Thisted, der godt kan lide, når folk siger pænt 'ja, tak', 'nej, tak' og giver hånd, almindelig høflighed. Og han har intet problem med at bruge bandeord for at understrege en pointe. På de anden side ruller navne som Leif Ove Andsnes, Mark Padmore og Isabelle Faust over tungen, som om alle ved, hvem de er. Og så har han et netværk i Danmark og i udlandet, som de fleste kun kan drømme om. Netop det store netværk hjalp godt til i starten, da koncertsalen skulle skabe et navn for sig selv tilbage i 2006.

FRA DIRIGENTSTOK TIL LOKUMSRENSER

For Mogens Dahl har det har hele tiden handlet om at få de allerbedste inden for klassisk musik til at spille i koncertsalen. Men i starten var det svært at få folk til at komme. Nogle gange solgte de kun 14 eller 25 billetter.

– Det var kun, fordi Jette havde et stort netværk, at vi kunne fylde salen op. Det skulle jo gerne ligne en koncert, hvis der nu kom en anmelder. Ellers var det alt for pinligt, så vi supplerede op med folk, fortæller Mogens Dahl.

Han havde stor erfaring med at dirigere, men jobbet som ejer af en koncertsal gav ham flere sommerfugle i maven, når musikken spillede.

– I starten var det meget mere grænseoverskridende at være ejer af en koncertsal, end det var at være dirigent. Jeg har for eksempel dirigeret i operaen, men det er det rene vand i forhold til at sidde til en koncertsal, hvor man sidder og bekymrer sig, om der er lokumpapir nok, og om tjenerne har nok hvidvin på flasken, alt det der ikke har med musikken at gøre, siger han.

Erfaringen som dirigent kunne han alligevel godt trække på i sit nye job som iværksætter. Det handlede om at have overblikket, få det hele til at hænge sammen og have lysten til at lede. Og så skulle man også være klar til at give en hånd med, hvor det var nødvendigt.

– Jeg har også gjort lokummerne rene og sat stole op efter koncerterne. Det første cateringfirma, vi havde, serverede frikadeller og kartoffelsalat. Det var mere primitivt dengang. Det er jo meget anderledes nu, hvor der kommer en gastrokok og laver maden, siger han.

DEN ANDEN HJERNEHALVDEL

Klassisk musik på højest niveau er ikke nok til at skabe en koncertsal, der ikke får offentlige støttekrone. Der skal også penge i kassen. Mogens Dahl fortæller, at det godt kan koste op imod

100.000 kroner at stable en koncert på benene. Og så mange penge kan man ikke få ind gennem billetsalg alene.

– Jeg er lidt smånaiv og tænker, at musikken er det vigtigste i mit liv. Jeg går ikke på kompromis og tager en pianist, der er den næstbedste. Jeg vil have den pianist, jeg synes, er den bedste. Og så bliver jeg ved med at bøje armen om på agenten, indtil jeg får den pris, jeg gerne vil have. Det er ligesom at være hestehandler i Jylland, fortæller Mogens Dahl og fortsætter:

– Jeg har derfor altid ment, at koncertsalen skulle være en hybrid mellem et sted, hvor store virksomheder kunne holde konferencer, og et sted, hvor man kunne høre noget af det bedste musik i verden. I starten var den holdning nok mest teoretisk, men jeg synes også, det fungerer i praksis, siger han.

Man kan nemlig også holde en konference eller et stort møde i koncertsalen. Gennem årene har virksomheder som Novo Nordisk, Nordea og TV2 afholdt møder eller konferencer i lokalene i Snorresgade.

– Vi har to hjernehalvdele, der skal stimuleres. Det er ikke sjældent, der er businessfolk, der fortæller mig, det er dejligt med flyglerne, der står her, siger Mogens Dahl.

Ifølge Mogens Dahl kan folk netop huske stedet på, at det var der, hvor der stod et flygel. Og hvis han selv er i bygningen, mens der er konference, så spiller han lidt på flyglet, mens gæsterne spiser.

– Vi er ikke afhængig af statsmidler, så vi bestemmer selv, hvad vi gør. Så man kan sige, at vi tjener pengene i den ene halvdel og bruger dem i den anden. Groft sagt. Vi består af business og kunst, og det er jo mit valg. Hvis jeg havde besluttet mig for, at jeg bare ville tjene penge, så lukkede jeg bare musikken – for det er jo musikken, der koster alle pengene, siger han.

KUN DET BEDSTE

Mogens Dahl går ikke på kompromis, når det kommer til koncertsalen. Maden, kaffen, vinen og selv blomsterne skal være af høj kvalitet.

– Jeg har ikke noget i koncertsalen, som jeg ikke selv ville have derhjemme, siger han.

Det samme er gældende, når det kommer til kammerkoncerterne.

– I al beskedenhed har vi nogle af verdens bedste musikere. Det kan jeg roligt sige, sådan er det bare. Jeg har ikke nogen musikere, der ikke også spiller i Carnegie Hall i New York. Jeg har det sådan, at jeg hellere vil have 12 koncerter om året på topniveau end 20 halvgode, siger han.

Derudover har han altid villet have, at det skulle være et hus med sang og musik. Derfor inviterede han allerede fra den første sæson i 2006 kendte gæster, der

skulle synge for i fællessange og fortælle historier fra deres liv. I løbet af i år har der været flere politikere forbi, som for eksempel Lene Espersen, Kristian Thulesen Dahl og Pia Olsen Dyhr. Til næste år er Peter Ålbæk, Jørgen Leth, Hanne-Vibeke Holst og Eddie Skoller allerede bookede.

Selv om Mogens Dahl siger, at han er blevet 20 år ældre, de sidste 10 år, hvor han har arbejdet med koncertsalen, så er det også på mange måder en drøm, der er gået i opfyldelse.

– Sådan en aften som i går, hvor jeg går herover klokken kvart over syv, radiovognen fra P2 holder udenfor, klar til at transmittere, huset pulser af liv fra alle de forventningsfulde gæster, caféen er åben, og der står nogle og nyder et glas vin. Og så kommer jeg og hilser på musikerne, der er glade for salen og for flyglet. Det er for mig meningen med det hele.

Hvad ville du lave, hvis du ikke arbejdede med musik?

Mogens Dahl sidder lang tid og stirrer ned i bordet og kigger derefter nærmest opgivende op, som om han lige har visualiseret sit eget personlige helvede.

– Jeg er virkelig et musikmenneske, så jeg kan ikke forestille mig, at jeg skulle være noget andet.

Blå bog:

- ✦ Født i Thisted 1953
- ✦ Uddannet dirigent fra Det Jyske Musikkonservatorium i 1983
- ✦ Har tidligere været syngemester i Den Jyske Opera
- ✦ Startede Mogens Dahl Koncertsal i 2006 her på Bryggen
- ✦ Dirigent i Mogens Dahl Kammerkor
- ✦ Gift med Jette Egelund, der er kvinden bag firmaet Vipp

Beatpoesi lanceret i Bryggeekælderen

Bryggebladet var med, da beatpoeten Claus Høxbroe med slæng
inviterede på udgivelseskoncert og fest

Tekst: XXXXX

Foto: XXXX

redaktion@bryggebladet.dk

Omgivelserne kunne næppe passe bedre. Omgivet af bøger langs alle vægge i Brygge-kælderen under biblioteket markerede Høxbroe • Langkilde • Anderson udgivelsen af deres nye album med en koncert. Albummet med titlen 'Køligst af alle katte' befinder sig i den ganske nicheprægede genre beatpoesi. Kunstnerne beskriver selv opskriften som Høxbroes flabede beatpoesi smeltet sammen med Langkildes eksplorative beats, der benytter sig af reggae, dub, electronica og hip hop-elementer samt en god portion heltegitarsoloer.

Navnet Brygge-kælderen smager nærmest af et sted, man brygger øl. Det er ikke tilfældet, men Høxbroe og co. havde nu alligevel set sig inspireret til at få specialbrygget en øl til lejligheden, som følger med entrébilletten.

VÆK FRA MAINSTREAM

Så er stilen lagt. Væk fra mainstream, omgivet af bøger, med en udmærket specialbrygget øl og det nye album ved hånden (ja, en fysisk cd!) venter publikum spændt. Brygge-kælderen er ikke stor, og der er godt fyldt. Endeligt indtages scenen, og ventetiden er slut.

Høxbroe • Langkilde • Anderson har forudset publikums usikkerhed og formidler overgangen til beatpoesien med noget meget velkendt – temaet fra Matador! I beatpoesiens univers er det klart ordene frem for musikken – eller måske rettere – melodien, der er i fokus. Men ordene er ikke nødvendigvis kendetegnet af det rå indhold. Det kan også være måden, ordene optræder på. Under Matador kommer publikums hjerner med det samme på overarbejde. For "fortaler" Claus Høxbroe fremsiger ordene i et imponerende tempo – improviseret. Indholdet er præget af kvantiteten. "Skabt-på-stedet strømme af ord, der presser sig på" – for at bruge beatpoetens egne ord.

De efterfølgende indslag veksler mellem improvisation og numre fra 'Køligst af alle katte' og tidligere album. Claus Høxbroe er produktiv, og de mange ord har ført til over 20 udgivelser og digtsamlinger. Publikum er ikke i tvivl om, hvornår der improviseres og udføres "officielle" numre. Claus Høxbroe læser nemlig op fra en bog under de tracks, man kan genfinde på cd'er, Spotify eller andre digitale steder.

Imellem indslagene er stilen også bramfri og til tider flabet. Der jokes med et nummer, der helt usædvanligt tilsyneladende var blevet et slags radiohit for nogle år siden. Og den guitar-, bas- og beatsansvarlige Morten Langkilde med producer-aliaset 'Umpff' samt den tangentspillende, gråskæggede eks-australiere Jon Anderson må lægge øre til mange direkte referencer om deres alder.

Og så minsandten – til nummeret "Første gang" optræder sangerinden MoniqueMai - ganske som på den nye plade – som gæst sammen med Høxbroe og co. "Første Gang" er det af aftenens indslag, der kommer tættest på en egentlig sang i mere traditionel forstand. Dejlig afveksling.

SAMFUNDSKRITIK

Størst indtryk gør det sidste nummer på 'Køligst af alle katte' – "Fælder tårer. Her emmer teksten af samfundskritik, og Claus Høxbroe fælder tårer over ganske meget på få minutter:

"Statsministeren har potten i honningkrukken

Man kan ikke blive set med Dannebrog eller nævne de danske værdier

uden at føle sig en lille smule fremmedhadsk"

Og sådan fortsætter det med tårefældning over havnefronterne, metroen, overpriser i kollektiv trafik, koncertfaciliteter, lømmelpakken, folk, der klager over byens liv, og ældre mennesker, der brokker sig over unge mennesker.

- Vi er virkelig glade for Køligst af alle katte, og det er fantastisk at have udvidet universet med Jon Anderson, det giver et ekstra spark i et univers, der allerede sparker seriøst fra sig. Det er fantastisk at være tilbage i 'Høxbroe Umpff'-universet, det er ren kontrolleret galskab, et lyrisk riffelskud mod månen", siger Claus Høxbroe.

Det lakker mod enden. Koncerten afrundes med et ekstranummer i samme kategori som indledningen. En overgang tilbage det mainstreamuniverset. Der improviseres i højt tempo på en beatbaggrund baseret på Ace of Base. Glemte 90'er-cocktails, sæbefester og meget andet hvirvles op i malstrømmen af ord.

Den ombejlede Claus Høxbroe fortæller senere på aftenen, at han typisk har cirka 200 jobs om året. Ofte i udlandet – eksempelvis finsk morgenfjernsyn eller i Tyskland med eller uden tolk. Adspurgt fortæller beatpoeten, at han ikke har nogen tilknytning til Bryggen. Brygge-kælderen derimod – som er godt gemt af vejen i en baggård – er særligt udvalgt, fordi omgivelserne matcher udgivelsen. Man kan kun give ham ret.

Fakta:

✚ Undervisningsportalen Clio Online definerer beatpoesi som en særlig form for lyrik, der opstod i USA i tiden efter Anden Verdenskrig. Teksterne er ofte personlige og kritiske og lyder næsten som en slags forløber for rap. Dan Turèll er den måske mest kendte danske beatpoet gennem tiden.

✚ På hjemmesiden <http://claushoxbroe.dk> kan man læse mere om den cigarrygende beatpoet og købe 'Køligst af alle katte' og andre udgivelser.

KØB DIN
BILLET PÅ
K-I-B.DK

KULTURHUSET ISLANDS BRYGGE

KONCERTER

18.11 KL. 20.30
KLUB SOJA: BIRDS IN FLIGHT
ENTRÉ: 60 KR.

19.11 KL. 15
HAYBURNER BIGBAND
20.11 KL. 20
THE PAGSBURG BIGBAND
MANDAGS BIGBANDET OVERSÆTTER
JUNGLBOGEN TIL JAZZ!
ENTRÉ: 70 KR.

2.12 KL. 21
FUNKY JULEFEST: PAPA'S GOT
A BRAND NEW BAG- JAMES
BROWN TRIBUTE
FORSALG: 175 KR. + GEBYR
200 KR. I DØREN

BØRN & UNGE

19.11 KL. 10.30
TIGERTRÆNING: DRAGEKAMP
& KOGLEKAST!
VI FEJRRER UDGIVELSEN AF TIGER-
TRÆNINGENS NYE PLADE OG BOG
'DRAGEKAMP & KOGLEKAST' MED
FESTORKESTER, LEGE OG
TIGERMASKEMALING.
ENTRÉ: 50 KR. FORSALG PÅ K-I-B.DK

26.11 KL. 12
SUPER ADVENTS SØNDAG
LAV DIN EGEN ADVENTSKRANS ELLER
TEGN JULEBILLEDER I
TEGNEVÆRKSTEDET.
LÆS MERE PÅ K-I-B.DK

3.12 JULETRÆSFEST PÅ BRYGGEN

JULEMANDEN ER VÅGNET, SÅ NU SKAL VI
DANSE RUNDT OM JULETRÆET, LEGE OG
SYNGE HYGGELIGE JULESANGE.
ENTRÉ: 20 KR. PR. BARN (DE VOKSNE
KOMMER MED GRATIS MED TILMELD-
ING- DOG MAKS. 2 VOKSNE PR. BARN).
TILMELD PÅ K-I-B.DK

3.12 KL. 12 - 18 GRAN OG GODE GERNINGER: JULEMARKED

VI JULEHYGGER MED TØJBYTTEMARKED,
PONYRIDNING OG JULELEGE FOR HELE
FAMILIEN UDEN FOR KULTURHUSET.
FRI ENTRÉ

GODT & BLANDET

22.11 KL. 18
FÆLLESMIDDAG PÅ BRYGGEN
AFTENENS MENU: LAMMECULOTTE M.
SVAMPERISOTTO OG URTER.
ER DU VEGETAR/VEGANER SKAL DETTE
NOTERES I DIN TILMELDING.
PRISER: 1 DAGENS RET + VIN: 100 KR. /
KUN MAD: 75 KR.
BØRN MELLEM 5 - 12 ÅR SPISER MED TIL
HALV PRIS.
TILMELDING: SEND EN MAIL TIL BRYG-
GEMIDDAG@GMAIL.COM SENEST DAGEN
FØR.

23.11 KL. 19.30
SALON PÅ BRYGGEN:
BYRUM VED LANGEBRO
DELTA I SAMTALEN OM HVORDAN LOKA-
LERNE UNDER LANGEBRO, OG PLADSEN
FORAN DET NEDLAGTE POSTHUS, KAN
BLIVE ET LEVENDE BYRUM.
I SALONEN / GRATIS

3.12 KL. 17 JULEBANKO

SÅ ER DET BINGO BANKO-TID!
KULTURHUSETS BRUGERDREVNE
INITIATIV 'SALON PÅ BRYGGEN' ER KOM-
MET I JULESTEMNING OG INVITERER TIL
EN HYGGELIG EFTERMIDDAG MED
JULEBANKO.
3 PLADER: 50 KR.
EFTERFØLGENDE
10 KR. PR. PLADE.